

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ Ρυθμίσεις που αφορούν στο νέφος (παιχνίδι ρόλων).

ΗΛΙΚΙΑ 10-12.

ΕΠΟΧΗ Φ, Χ, Α, Κ.

ΔΙΑΡΚΕΙΑ 3 ώρες.

ΥΛΙΚΑ

Μολύβια, σημειωματάρια.

ΣΤΟΧΟΙ

- * Συνειδητοποίηση της ύπαρξης πολλών διαφορετικών απόψεων σχετικά με τις ρυθμίσεις που αφορούν στο περιβαλλοντικό πρόβλημα του νέφους.
- * Ανάπτυξη ικανοτήτων προσεκτικής ακρόασης, φαντασίας και ελεύθερης έκφρασης, κριτικής και αλλαγής προσωπικών απόψεων.
- * Διαμόρφωση θετικών στάσεων σε κάθε προσπάθεια περιορισμού της ατμοσφαιρικής ρύπανσης και διατήρησης της ποιότητας του περιβάλλοντος.
- * Άσκηση στην ελεύθερη δημιουργική έκφραση μέσω της θεατρικής πράξης.
- * Δημιουργία κλίματος φιλίας και αρμονικής συνεργασίας μεταξύ δασκάλου και μαθητών και μεταξύ των ίδιων των μαθητών.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ

Οι μαθητές χωρίζονται σε ομάδες. Κάποιοι θα παραστήσουν του βιομήχανους, άλλοι τους οδηγούς ιδιωτικών αυτοκινήτων, άλλοι τους γιατρούς, άλλοι τους οικολόγους και άλλοι τους οικονομολόγους. Τέλος υπάρχει και ο ρόλος του Υπουργού Περιβάλλοντος.

Ορισμένες ιδέες για τον τρόπο που σκέφτονται αυτές οι ομάδες των ανθρώπων είναι:

1) Οι βιομήχανοι: Παράγουμε κοινωνικά χρήσιμα προϊόντα, ρυπαίνουμε ναι, αλλά προσπαθούμε σε μια εποχή οικονομικής κρίσης και έλλειψης κεφαλαίων να χρησιμοποιήσουμε αντιρρυπαντική τεχνολογία που θα έχει ως αποτέλεσμα τα προϊόντα μας να γίνουν πιο ακριβά, και άρα λιγότερο ανταγωνιστικά. Εξάλλου, ρυπαίνουν και τα αυτοκίνητα και μάλιστα όσον αφορά σε μερικούς ρύπους (NOx, CO, μόλυβδος) συνεισφέρουν περισσότερο στην ατμοσφαιρική ρύπανση.

2) Οι οδηγοί ιδιωτικών αυτοκινήτων: Η πόλη έχει γίνει πάρα πολύ μεγάλη για να πάμε κάπου περπατώντας. Οι δημόσιες συγκοινωνίες δεν εξυπηρετούν. Επομένως, η χρήση του αυτοκινήτου είναι επιβεβλημένη ανάγκη και όχι διασκέδαση. Δεν είναι σωστό να περιορίζουν τις κινήσεις μας (δακτύλιος, μονά-ζυγά) διότι πληρώνουμε φόρους όπως όλοι οι Έλληνες και άρα έχουμε δικαίωμα να χρησιμοποιούμε την πόλη όπως όλοι οι άλλοι χωρίς περιορισμό.

3) Οι γιατροί: Η ατμοσφαιρική ρύπανση σκοτώνει αργά και σιωπηλά. Οι κυριότεροι ρύποι του νέφους της Αθήνας αλλά και άλλων μεγάλων πόλεων (Θεσσαλονίκη, Πάτρα, Λάρισα, Ηράκλειο, Βόλος, Πτολεμαίδα, Ελευσίνα, Ασπρόπυργος, Ιωάννινα, Αγρίνιο, Καλαμάτα κ.λπ.) έχουν άμεση σχέση με καρδιοαγγειακές παθήσεις και αναπνευστικά νοσήματα. Στην Αθήνα ειδικά, γύρω στους πενήντα θανάτους ετησίως έχουν αποδοθεί στο νέφος. Ίσως είναι και περισσότεροι. Από την άλλη πλευρά στο Καρπενήσι, στα Ζαγοροχώρια και στα χωριά του Πηλίου, οι άνθρωποι δεν αρρωσταίνουν το ίδιο συχνά με τους Αθηναίους.

4) Οι οικολόγοι: Η ατμοσφαιρική ρύπανση κάνει τη ζωή στην πόλη αβίωτη. Παράλληλα με τα μέτρα αντιρρύπανσης των βιομηχανιών χρειάζεται επιβολή περιορισμών στην κίνηση του αυτοκινήτου στην πόλη. Έτσι όπως έχουν σήμερα τα πράγματα, ο πεζός καταπιέζεται καθημερινά: εισπνέει καυσαέρια, εμποδίζεται η κίνησή του από τον άναρχο τρόπο παρκαρίσματος, τραυματίζεται από τα αυτοκίνητα. Ο συσχετισμός υπέρ του αυτοκινήτου χρειάζεται να τροποποιηθεί υπέρ των πεζών. Η πόλη πρέπει να ξαναγίνει όμορφη και ελκυστική για όλους τους ανθρώπους και όχι απλά κυκλοφορήσιμη για τα αυτοκίνητα. Επιπλέον, χρειάζεται να ξανασκεφτούμε

συνολικά τον τρόπο ζωής μας. Τα εργοστάσια δεν κατασκευάζουν πάντα κοινωνικά χρήσιμα προϊόντα, οι άνθρωποι που δουλεύουν σ' αυτά μπορούν να ξαναεκπαιδευτούν και να απασχοληθούν σε κάποιο άλλο τομέα, αρκεί να υπάρχει ο κατάλληλος σχεδιασμός. Το αυτοκίνητο, εκτός από εργαλείο, είναι και σύμβολο του πολιτισμού μας ενσαρκώνοντας ορισμένες από τις αξίες του, όπως την ταχύτητα, τον ατομικισμό, τη σπατάλη πρώτων υλών, και μάλιστα μη ανανεώσιμων (πετρέλαιο, μέταλλα), αξίες που ίσως θα έπρεπε να αναθεωρηθούν.

5) Οι οικονομολόγοι: Σύμφωνα με τους υπολογισμούς μας εκατομμύρια ώρες χάνονται κάθε χρόνο από εργαζόμενους, οι οποίοι αρρωσταίνουν από νοσήματα που έχουν σχέση όχι μόνο με την ατμοσφαιρική ρύπανση, αλλά και με άλλα περιβαλλοντικά προβλήματα. Τα έξοδα νοσηλείας τους και η αξία των χαμένων ωρών εργασίας ανέρχονται σε πολλά δισεκατομμύρια. Αν σ' αυτά τα έξοδα προστεθούν τα έξοδα νοσηλείας των ηλικιωμένων και των παιδιών που, επειδή είναι πιο ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες, αρρωσταίνουν συχνότερα, τότε φαίνεται ότι οι φορολογούμενοι πληρώνουν ετησίως ένα αστρονομικό ποσό ως φόρο ρύπανσης.

6) Ο υπουργός: Καλείται να πάρει τις πιο «αντικειμενικές» αποφάσεις, λαμβάνοντας υπόψη τις συμβουλές όλων των προηγούμενων, αλλά και της υπόλοιπης τάξης, η οποία συζητά, προβληματίζεται και αναπαριστά το εκλογικό σώμα.

Οι μαθητές οργανώνουν μια σύσκεψη. Η σύσκεψη γίνεται στην τάξη. Οι καρέκλες τοποθετούνται έτσι ώστε τα μέλη κάθε ομάδας να μπορούν να συνεννοούνται με τους υπόλοιπους. Τα μέλη κάθε ομάδας πρέπει να κάθονται μαζί σε ένα μέρος της τάξης, πίσω από μία καρτέλα που θα αναγράφει ποιον εκπροσωπούν.

Ο δάσκαλος είναι ο πρόεδρος της σύσκεψης και υπεύθυνος για την ομαλή της διεξαγωγή. Η κάθε ομάδα πρέπει να αναπτύξει τα επιχειρήματά της.

Ο δάσκαλος φροντίζει να φτάσουν οι μαθητές σε κάποια συμπεράσματα, τα οποία θα καταγράψουν με τη μορφή ανακοίνωσης η οποία υποτίθεται ότι πρέπει να γραφεί ως δελτίο Τύπου και να σταλεί σε όλες τις εφημερίδες.